

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 227.

Göteborg den 11 dec. 1964.

Min älskade lillasyster!

I dag är det D A N N E L! Ja, tänk det! 38 år är det sen vi firade namnsdag med lillebroren. Tiden G å å å å r !

Då jag kanske inte kommer att skriva något mer brev som kan nå dej före jul, så skulle jag just nu vilja önska er mina kära E N G O D J U L med allt vad det innebär. Åh, vad jag önskar att ni finge en jul som gav er - inte arbetslöshet, det är omöjligt att tänka sej och för er del nog inte önskvärt - glädje och harmoni och tillfredsställelse!

I går skickade jag Olivias julklapp och rekade den, för att vara säker på att den gick fram och att hon inte behövde skriva därom.

Fridas och Henrys 100:- kr. har förstås kommit. I dag ringde Margareta Lindqvist och Olga Eriksson. Olga ville ge dej eller er kr. 50:- och dom ville veta hur det skulle gå till. Jag visste det. Och en dag kommer dessa 50:- kr. från Olga. Hon har inte ännu ordnat för återresa till USA. Hur det blir vet jag ju inte. Men än så länge har hon det bra här. Så småningom tror jag nog att hon ger sej iväg ändå.

I förrgår ringde Magda Persson och sa att hon hade fått en sån förtjusande sak från Hellen. 4 par mockakoppar och dom var alldeles hela. Jag tyckte att det var så vackert och så roligt så jag måste ringa dej och tala om det. Ja, ungefär så utgöt hon sej. Hon lät så barnaglad. Hon ville skicka dej något och undrade vad hon skulle göra. Jag sa att om du vill ge Hellen någon liten sak så tycker jag att du kan göra det när hon kommer hem. Sa också att ni kommer våren 66. Jag sa att vi skickar ingenting numera - precis som om vi gjort det nån gång - för dom håller ju nästan på att ordna för hemresa under det kommande året. En peng kan man naturligtvis skicka, sa jag, men jag tror att mitt förslag är bra. Vad tycker du som ska få t? Samma dag kom paketet till mej. Men jag vågade mej inte up förr än i går. Det verkar som om dom inte hade tid att öppna dessa julpaket. Ingen extra avgift är det på dom heller. Det brukar vara en liten slant på ett par kr. eller så. Oj, oj, så många julpappar Roys lilla kuvert var jag inne med i går em. sen han var gången. Men fru Nilson tog emot det. Så nu har han säkert fått det. Det var alltså ingen julklapp. Men alla dom andra pateten! Isa och Georg, Algot Hermansson och så alla tre systrarna! Det är så spännande att dom är så pass förseglade så man inte frestas att titta på dom i förväg. Tack ska ni ha ni minns goda kära! Jag tycker inte att jag orkar göra i ordning en massa fina paket med allt möjligt strunt i. Men på det här sättet får jag ju ändå en hel mängd julklappar att slå in! Och verkligt värdefulla. Jag gissar på något i våra paket - - - - ?

Nu hämtar väl Olle oss på julafton. Dom talar mycket om att dom ska låna en lägenhet för att stoppa in sina gäster i, för dom är ju så många själva nu, så det går inte placera oss alla hemma. Nu tror jag att detta är bluff. Troligen har dom byggt en kåk. Det sa Gerda i somras, då vi träffades i Sjövik. Jag sa då att det skulle dom nog inte göra, men jag vet att dom söker större lägenhet. Men Gerda hade nog vederhäftiga upplysningar. Men jag har inte sagt ett ord därom och inte dom heller. Flickorna hade rört vid det med Olle någon gång då han var hemma. Men han svarade inte på det. Så nu får vi se.

Nu har vi grått och disigt väder men inte kallt. Vi har haft så många milda solskensdagar i höst, så denna trista tid har likasom smält bort i solskenet. Jag är så glad så länge det inte är halka. Det har vi haft lite och det som också är besvärligt för folk med balansfel, vi har haft några hårda stormdagar. Och nu är det snart jul igen! Förra julen var vi ju dåliga alla tre och Olle-familjen kom hit i stället! Det glömmet vi inte. Vår svaghet och trötthet försvann vid deras ankomst. Dom är bra rara. Och vi är så glada att ha dom så nära. Jag sitter just och undrar hur det ska bli julen 1966? Jag det är något med många frågetecken?????

Den 9 das - Anna-dagen - fyllde Anna Gustafsson 70 år. Det förefaller så underligt. Anna är så solig och rar och har något mycket ungt i sitt väsen och sitt

utseende. Och i sitt uppträdande är hon så anspråkslös och rar och gör aldrig något väsen av sej. Åkessons hämtade mej - Åke har bil nu - och vi kom dit kl. 13 tillsammans med några andra. Först kövde vi oss på fina bredda smörgåsar med kaffe och fortsatte med alla de slag kakor och till sist den oundgängliga tårtan. Så gick alla gästerna utom Judith Persson och jag som blev sittande kvar och blev bjudna på middag. Kl. 20 kom jag hem. Ja, det var en trevlig dag hos en rar vän.

GP för den 8 aug. har jag beställt och den kommer till mej pr post. Det var mycket enklare än jag trodde. Jag är faktiskt nästan livrädd för att gå dit. Det är en av de hårdast trafikerade knutarna i stan. Så den kommer.

I går var jag också på "kalas" Tvenne Nobel-fester! Först fick Martin Luther King fredspriset i Oslo. Det är ju norrmännen som dödar ut det. Det var förtjusande att se denne mörkhyade man vara föremål för en sådan utmärkelse. Och så välförtjänt! Nobelkommitténs ordf. - eller formand - som dom säger på norska höll ett ganska långt och fint tal för honom och överlämnade sedan priset som

utgör 275.000:- kr. i svenska pengar och mycket mer i norska. Han skall använda dom för att främja den sak som är hans - den stora frigörelsekampen u t a n v å l d. Formanden talade mycket om Kings kristna ursprung och ledande kristna motiv för sitt liv och sitt handlande. Hans fru var också med. Hon var en riktigt söt söt negress. Dom är ett mianden då det gäller livsuppgiften. Många gånger har ju han suttit i fängelse och deras hem har bombats och mycket sådant har drabbat dom. Talen står inte i tidningarna i dag. Men dom kommer väl. Ni har väl någon engelsk tidning där dom kommer in. Det är ju en världshändelse! Senare på dagen fick professorerna i Kemi, Fysik och medicin sin lilla peng i Stockholms konserthus och ur konungens hand. Gustaf Adolf såg trött ut denna gång, tyckte jag. Kemin stod en kvinnlig engelsk professor för. Det var en tju-sig kvinnan Hodking hette hon.

Ja, nu har jag inte mer pengar att dela ut i år, så nu får det vara slut men nästa år återkommer jag. Sartre, Frankrike, ville inga kronor ha. God jul igen med hälsning till alla dom som jular hos er tycker

Hulga